

OBLATI DI SAN GIUSEPPE
P. JAN PELCZARSKI, OSJ
SUPERIORE GENERALE

2/2023

2023

Rok młodości

Poznać kochać naśladować Jezusa

List na rozpoczęcie

Drodzy współbracia i droga młodości,

Wiatr historii w dzisiejszych czasach wieje bardzo mocno, stąd też każdego dnia stajemy przed różnymi wyzwaniami, czasem bezprecedensowymi, a wśród nich jesteśmy świadkami głębokiej przemiany kondycji młodości. Najbardziej bezpośrednim i wymownym znakiem zachodzących zmian są celebracje liturgiczne, podczas których wśród uczestników widzimy coraz więcej głów z siwymi włosami, a coraz mniej widać obecność twarzy ludzi młodych. Kościół, który nie przemawia do młodych, wkrótce ryzykuje, że nie będzie przemawiał do nikogo.

To nie jest czas na żale, zniechęcenie czy rezygnację, ale trzeba zakasać rękawy i zadać sobie pytanie „o nowe możliwe sposoby dotarcia do młodych ludzi w ich codziennej rzeczywistości, aby przyczynić się do ich integralnego rozwoju” (Papież Franciszek).

Po Synodzie Biskupów, który odbył się w Watykanie w październiku 2018 r. na temat „*Młodość, wiara i rozeznanie powołania*”, została opublikowana adhortacja apostolska *Christus vivit*, która stanowi wielką kartę duszpasterstwa młodości i powołania. W programie Zgromadzenia na ten rok chcemy wykorzystać tę ważną publikację, równoległe z naszymi dobrze znanymi dokumentami, aby ożywić i zaktualizować nasze zaangażowanie duszpasterskie „z” i „dla” młodych.

“Oblaci św. Józefa “pośród” ludzi młodych”

Zgodnie z apostolskim celem właściwym Zgromadzeniu, każdy oblat powinien mieć na sercu uprzywilejowaną troskę o młodość i wyzwania, przed którymi stoi (por. *Konstytucje*, art. 4). Formy tego stałego zaangażowania mogą przybierać różne formy, w zależności od charakteru osobowego oraz rzeczywistości kościelnej, społecznej i kulturowej, w której obecne jest Zgromadzenie.

W tym sensie warto wsłuchać się w mocny apel ostatniej Kapituły Generalnej: „Niech Oblaci św. Józefa będą «wśród» młodych, dzieląc ich radości i troski, a nie zadowolając się tylko „wirtualnym” i biurkiem. duszpasterstwo oparte na formowaniu dystansów, a nie generowaniu relacji wychowawczych. Dużo pracują nad formacją duchową i józeficko-mareliańską powierzanej im młodzieży”.

Życie w bliskości z młodzieżą oznacza umieć twórczo docenić tradycyjne miejsca duszpasterstwa młodzieżowego i możliwości, jakie nadal oferują oratoria, szkoły i zwykłe duszpasterstwo w parafiach, takie jak kursy przygotowawcze do bierzmowania i małżeństwa lub okoliczności choroby i żałoby, które mogą aktywizować doświadczenia solidarności i osobistego towarzyszenia. Ważnym kluczem może stać się również zaangażowanie młodych ludzi w wolontariat, bliskość ubogich oraz zaangażowanie społeczne i ekologiczne.

Zamiast tego kreatywność duszpasterska powinna nas prowadzić do zidentyfikowania konkretnej inicjatywy misyjnej, która popycha nas do wyjścia z naszych zwykłych dróg, aby zatrzymać młodych ludzi, którzy nie doświadczając wyraźnej przynależności eklezjalnej, zachowują żądanie sensu i duchowości. Doświadczenie uczy, że wielu młodych ludzi nie znajduje już odpowiedzi na swoje niepokoje, potrzeby, problemy i rany w tradycyjnych strukturach (por. *Christus vivit*, 202).

Wydaje się, że dziś „plac” najczęściej odwiedzany przez młodych ludzi, na którym chętnie zatrzymują się w ciągu dnia, a czasem i w nocy, nazywany jest „środowiskiem cyfrowym”, które stanowi „nowy sposób komunikowania się”. W wielu krajach sieć internetowa i sieci społecznościowe są „obecnie niezbędnym miejscem dotarcia do młodych ludzi i ich zaangażowania” (*Christus vivit*, 87).

Jednak we wszystkich naszych godnych pochwały wysiłkach i projektach, które przygotowujemy i realizujemy, pamiętamy o prośbie młodych, wielokrotnie powtarzanej podczas Synodu w 2018 r.: „Pójdźcie z nami, zanim coś dla nas zrobicie”.

Słuchanie młodych ludzi

Każda epoka jest wyjątkowa i charakteryzuje się blaskiem i cieniem, ale w tym historycznym momencie jesteśmy świadkami punktu zwrotnego, ponieważ wielu młodych ludzi doświadcza udręki niepewnej przyszłości związanej ze skutkami pandemii, zmian klimatu, wojny na Ukrainie oraz inne konflikty zbrojne trwające od lat.

Udawanie, że przemawia się ogólnie do młodzieży, bez zwracania uwagi na różnice między kontynentami, a czasem między środowiskami w obrębie tego samego kraju, byłoby powierzchowne. Młodzi ludzie są różni i przejawiają po drodze różne potrzeby i wrażliwości: „Młodzież nie jest przedmiotem, który można analizować w kategoriach

abstrakcyjnych. W rzeczywistości „młodość” nie istnieje, są młodzi ludzie ze swoim konkretnym życiem» (*Christus vivit*, 71). Jest to wyraźne zaproszenie, aby nie generalizować, ponieważ «istnieje wiele światów młodzieżowych» (*Ivi*, 68).

W dobie sieci społecznościowych młodzi ludzie uwielbiają opowiadać historie i mówić o sobie, dlatego konieczne jest uczciwe słuchanie ich radości i trudów. Może to pomóc zmienić wygląd, a także niektóre stereotypy na ich temat. My, dorośli, ponosimy ryzyko sporządzenia listy wad młodzieży naszych czasów, ale ten, kto jest powołany do bycia ojcem i przewodnikiem młodzieży, powinien mieć umiejętność „znajdowania dróg tam, gdzie inni widzą tylko mury, i umieć dostrzegać możliwości tam, gdzie inni widzą tylko niebezpieczeństwa. W ten sposób spojrzenie Boga Ojca może pomnażać i pielęgnować ziarna dobra zasiane w sercach młodych ludzi. Dlatego serce każdego młodego człowieka musi być uważane za „świętą ziemię”» (*Christus vivit*, 67).

Z pewnością można znaleźć w parafiach młodych protagonistów, którzy podążają drogą wiary, ale jest też wielu, którzy po sakramencie bierzmowania witają się lub bez słowa opuszczają Kościół. Papież Franciszek przyznaje, że są także młodzi ludzie, którzy odczuwają obecność Kościoła jako „irytującą, a nawet irytującą”. Postawa, która ma swoje korzenie „nawet w poważnych i godnych szacunku powodach: skandalach seksualnych i ekonomicznych; nieprzygotowanie wyświęconych szafarzy, którzy nie wiedzą, jak odpowiednio przechwycić wrażliwość młodych ludzi;... bierna rola przypisana młodym ludziom we wspólnocie chrześcijańskiej; wysiłek Kościoła, aby wyjaśnić swoje stanowisko doktrynalne i etyczne przed społeczeństwem” (*Christus vivit*, 40).

Co więcej, „wielu młodych ludzi jest ideologizowanych, wykorzystywanych [...], stając się w ten sposób łatwym łupem odczłowieczających propozycji i destrukcyjnych planów opracowanych przez grupy polityczne lub potęgi gospodarcze” (*Christus vivit*, 73).

W takim kontekście przyjmujemy bez zniechęcenia zalecenie św. Józefa Marello: „Pracujcie, pracujcie dla poprawy młodzieży; nawet trochę to coś, a przeszkoda zła w naszych czasach jest już wielkim dobrem [...]. Dobre słowo jest warte skarbu, a Pan nigdy nie pozostawia bez wynagrodzenia najmniejszego czynu uczynionego na Jego chwałę dla dobra bliźniego” (*List* 30, pp. 140.141).

OSJ next generation

Mówiąc o młodzieży, należy pamiętać, że dzisiejsza młodzież nie tylko mieszka „gdzie indziej”, ale jest obecna w naszych domach formacyjnych, przygotowuje się do członkostwa w naszej rodzinie zakonnej, jest zdolna do wielkich marzeń i ambitnych przedsięwzięć. Zanim w pełni przyjmą nasz charyzmat, chcą zobaczyć w nas fascynację Chrystusem, zaangażowanie w Jego Królestwo; a z naszej strony, świadectwem świetlistego życia, jesteśmy wezwani do przekazywania im piękna i ważności naszego wyboru.

Według badań, istnieją trzy motywacje, z różnymi akcentami, które popychają dziś młodych ludzi do poszukiwania życia konsekrowanego: „poszukiwanie głębokiego doświadczenia Boga, nie zawsze połączonego z życiem modlitwy; pragnienie komunii, któremu nie zawsze towarzyszy pragnienie wspólnoty; oddanie sprawie ubogich i zepchniętych na margines, nie zawsze przeżywanych z poczuciem instytucjonalnym” (Pascual Chavez).

Z drugiej strony, na co dzień żyjemy we wspólnotach i realizujemy misję z młodymi i starymi współbraćmi, a wzajemny szacunek, lepsze poznanie i komunikacja mogą zapewnić bardziej harmonijne współzycie i skuteczniejszą opiekę duszpasterską. W rzeczywistości musimy korzystać z najlepszych cech każdego pokolenia, łączyć energię i entuzjizm młodych z doświadczeniem i mądrością naszych starszych braci.

Razem “Krok po kroku” w celu budowania ‘Dom-Szkoła z Nazaretu’.

Duszpasterstwo młodzieży jest akcją wychowawczą, za pomocą której nasze Zgromadzenie towarzyszy młodym ludziom i sprzyja ich rozwojowi i protagonizmowi, pomagając im kształtować „umysł i serce” oraz stać się „cnotliwymi chrześcijanami i doskonałymi obywatelami”. (Św. Józef Marelllo, *List pastoralny* 4).

Nasze zaangażowanie duszpasterskie „z” i „dla” młodych ma długą historię i długą drogę realizacji, dlatego musimy potwierdzać i doceniać pracę duszpasterską prowadzoną w przeszłości i obecnie w parafiach, szkołach, oratoriach czy innych miejscach, a także przypomnieć nazwiska współbraci i świeckich animatorów, którzy byli siłą napędową i poświęcili swoją energię i czas ofiarowany duszpasterstwu młodzieży.

Od wielu lat naszym jednolitym przewodnikiem-dokumentem jest *Krok po kroku*, który należy dogłębnie przestudiować i dobrze wykorzystać w naszym codziennym zaangażowaniu.

Z drugiej strony coraz większego znaczenia nabiera duszpasterstwo wychowawcze w szkołach. Międzynarodowa Komisja ds. Duszpasterstwa Wychowawczego, zebrana w Brazylii w 2017 r., opracowała dokument przewodni: „*Dom-Szkoła w Nazarecie. Józeficko-mareliański styl wychowawczy*”, która gromadzi pedagogiczne bogactwo odziedziczone po naszym Założycielu.

Rok Młodzieży, który rozpoczynamy, powinien nas zachęcić do pogłębienia treści tych dokumentów i aktualizacji naszego zaangażowania duszpasterskiego poprzez jego usystematyzowanie, nie zapominając, że świetlane świadectwo życia jest pierwszą formą skutecznego duszpasterstwa młodzieży.

Duszpasterstwo powołaniowe „przez przyciąganie”

Różne powołania są darem Boga, związanym również z naszymi wysiłkami. Towarzystwo przybiera formę pomocy w poszukiwaniu sensu życia i w tym sensie „duszpasterstwo młodzieży i duszpasterstwo powołaniowe muszą iść w parze” (*Christus vivit*, 64).

Uznając znaczenie innych powołań, chciałbym w tym miejscu zastanowić się nad powołaniem do życia konsekrowanego i nad powołaniem kapłańskim. W Ewangelii apostołowie dostrzegli fascynację, jaka emanowała od Jezusa i poruszeni nie tyle rozumowaniem i rozważaniami, ile podziwem, pytali Go: „Gdzie mieszkasz?”. (J 1,38). A otrzymawszy odpowiedź, poszli u niego zamieszkać.

W pierwszych rozdziałach Dziejów Apostolskich wspólnota funkcjonuje „przez przyciąganie”, to znaczy ludzie wchodzą lub zbliżają się do wspólnoty chrześcijańskiej, zwłaszcza w Jerozolimie, ponieważ pociąga ich „jak” żyją: dobro, które kochają, radośnie przeżywała życie słuchając Słowa, a także uczestnicząc w modlitwach. (Silvano Fausti).

Z pewnością nieodzowne jest proszenie „pana żniwa, aby posłał robotników na swoje żniwo” (Mt 9, 38), ponieważ pierwszym zadaniem duszpasterstwa powołań pozostaje zawsze pokorna i nieustanna modlitwa. Wszyscy wierni, a zwłaszcza świeccy józeficy marelianie muszą być zaangażowani w ten akt wiary w Boga, który powołuje robotników.

Ważne jest, aby naprawiać i „rzucić sieci w morze” (Mk 1,16), z pewnością unikając „pokusy łatwego i pochopnego werbunku” (*Vita consecrata*, 64). Innymi słowy, praca duszpasterzy powołań jest konieczna i we wszystkich współpracownikach musi być prawdziwe zainteresowanie i wysiłek w promowaniu nowych powołań w Zgromadzeniu.

Jeśli jednak w naszym życiu brakuje tego „czegoś”, co wyraża się w duchowej głębi, radosnym braterstwie i żarliwości apostoelskiej, to brakuje warunków do inspirowania i przyciągania uczniów. A jeśli przybędą i przekroczą próg naszych domów, nie zostają długo. Młodzi ludzie czują się pociągnięci, kiedy widzą nas szczęśliwych i kiedy radość z naśladowania Jezusa jaśnieje w naszym życiu. W rzeczywistości wynik duszpasterstwa powołaniowego zależy w dużej mierze od odnowy osobistej i od odnowy życia braterskiego we wspólnocie.

“Jesus Christ you are my life”

Tytuł tego paragrafu zaczerpnięty jest ze znanego hymnu śpiewanego podczas ŚDM, które odbyły się w Rzymie podczas Wielkiego Jubileuszu 2000 roku. Ten refren, prosty

i natychmiastowy, napisany tak, aby był łatwy do zapamiętania i śpiewany przez wszystkich, zawiera myśl przewodnią naszej podróży w 2023.

Św. Józef Marello powierzył nam konkretne zadanie: „Oto nasza misja: głosić, kochać, wprowadzać w życie doktrynę Jezusa Chrystusa” (List 27); czyli innymi słowy, nasza misja polega na „Poznaniu kochaniu naśladowaniu Jezusa”. W rzeczywistości to przesłanie, przedstawione graficznie z logo przez o. Nico Reale z prowincji „Świętej Rodziny” we Włoszech, będzie nam towarzyszyć w nadchodzących miesiącach, a przede wszystkim przypomina nam, że punkt przybycia duszpasterstwa młodzieży i powołań jest zawsze spotkaniem z Jezusem Chrystusem. Tak sformułowany temat ukazuje centralne miejsce osoby zmartwychwstałego Jezusa Chrystusa, który jest zawsze obecny wśród nas i zaprasza nas do nawrócenia, komunii i solidarności.

Towarzystwo młodzieży kwalifikuje się jako ewangelizacja i wymaga stopniowości propozycji oraz zwrócenia uwagi na czas i metody dojrzewania osób. Innymi słowy, „niezależnie od tego, czy droga jest długa, czy krótka, powolna czy szybka”, ostatecznie chodzi o to, by młodzi ludzie spotkali, poznali, pokochali i naśladowali Jezusa w nowym życiu.

Podczas audiencji z uczestnikami Kapituły Generalnej 2018 papież Franciszek podkreślił ten aspekt: „W obliczu powierzchownej kultury, która wywyższa posiadanie dóbr materialnych i obiecuje szczęście drogą na skróty, nie omieszkacie pobudzać młodych ludzi do hartowania ducha. i ukształtować dojrzałą osobowość, zdolną do siły, ale także do czułości. A największą radością jest mówienie młodym ludziom o Jezusie Chrystusie, czytanie z nimi Ewangelii, porównywanie tego z życiem... To najlepszy sposób na zbudowanie solidnej przyszłości”.

Tak więc co konkretnie będziemy robić w 2023?

Przed wszystkim wyjeżdżamy w niedzielę 22 stycznia. W wigilię święta Świętych Małżonków, w kościele parafialnym „San Giuseppe all'Aurelio” o godz. 15.00 (czasu rzymskiego) odbędzie się w Rzymie modlitwa inauguracyjna Rok Młodzieży. Wydarzenie, realizowane w trybie hybrydowym, będzie również transmitowane w formie live streaming.

Ponadto proszę prowincjałów i odpowiedzialnych za duszpasterstwo młodzieżowe i powołaniowe, aby towarzyszyli naszej podróży, we współpracy z odpowiedzialnym generalnym za duszpasterstwo młodzieżowe, o. Francesco Russo.

Na koniec chcę podać kilka praktycznych i konkretnych sugestii:

- Inspirujmy się refleksjami przygotowanymi przez młodzież i współpraci, które będą wysyłane co miesiąc.

- Organizujemy rekolekcje i okrągłe stoły z młodymi ludźmi na ich pytania i konkretne tematy, nie zaniedbując zaangażowania w wolontariat.
- Przebywamy w towarzystwie młodzieży, z Jezusem Chrystusem na modlitwie oraz w animowanych i troskliwych liturgiach oraz obchodzimy ważne święta, które nadają rytm rokowi liturgicznemu.
- Z „twórczą odwagą” na szczelbu każdej prowincji i delegatury, a także w każdej parafii i szkole podejmujemy pewne inicjatywy wykraczające poza tradycyjne formy duszpasterstwa, wychodząc naprzeciw młodym ludziom żyjącym daleko od kontekstu kościelnego.
- Dokonujemy przeglądu wspomnianych dokumentów, ale także tekstów Założyciela, na przykład listów z jego młodości, aby zidentyfikować niektóre jądra, które należy przekazać światu młodzieży w kluczu specyficznym powołaniowym.
- Uczestniczymy online w Międzynarodowym Kongresie Edukacyjnym i Międzynarodowych Dniach Młodzieży OSJ. W sierpniu część młodych weźmie udział w ŚDM w Lizbonie.

Wszystkim, młodym, świeckim, wychowawcom i współpracownikom, życzenie, aby tym razem iść razem odnawia nas i odnawia naszą misję.

Powierzamy się opiece Świętych Małżonków Maryi i Józefa i wzywamy wstawiennictwa św Józefa Marello i Sługi Bożego Ojca Józefa Calvi.

Rzym, 23 styczeń 2023.

Pozdrawiam serdecznie,

P. Jan Pelczarski, OSJ